

“मीठे बच्चे—शिवबाबाको नम्बरवन श्रीमत हो—सबैरे सबैरे उठेर मलाई याद गन्धौ भने तिम्रो बेडा पार हुन्छा”

प्रश्नः— उदारचित्त बच्चाहरूको निशानी के हुन्छ?

उत्तरः— १) उनीहरूले अरूको पनि कल्याण गरिरहन्छन्। दान गर्ने सोख हुन्छ। यस समय जसले दान गर्छ, उसलाई नै पुण्य मिल्छ। २) उदारचित्त बच्चाहरू भोलानाथ बाबा जस्तै फराकदिल हुन्छन्। उनीहरूले यज्ञमा दधिची ऋषिले जस्तै हड्डी हड्डी दिन्छन्।

गीतः— कौन आया मेरे मन के द्वारे...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूको लागि को आयो? भन्छन्— सुबहको साँई किनकि उहाँ रातलाई बिहान बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। रातको साँई हो रावण। यो राम्रोसँग नोट गर तब बुद्धिमा बस्छ। बुद्धिमा यो फरक छ नि। सतोप्रधान, सतो, रजो, तमो बुद्धि हुन्छ। कसैले त इसाराले बुझ्छन्। तिमी बुझेका छौ— वास्तवमा सुबहको साँई हुनुहुन्छ, जसले रातलाई दिन बनाउनुहुन्छ। तिमीलाई अब दिनको मालिक अर्थात् नयाँ दुनियाँको मालिक बनाउनुहुन्छ। मालिक तब बन्छौ, जब श्रीमतमा चलिरहन्छौ। व्यापारीहरू बिहान जब पसल खोल्छन्, त्यतिखेर पहिले पहिले टाउको टेकछन्। मन्दिरमा पनि यस्तै गर्छन्। पसलका अगाडि नमस्कार गरेर फेरि पस्छन् किनकि आम्दानी हुन्छ नि। आम्दानीको लागि भन्छन्— सुबहका साँई... यसो भन्छन्।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— उहाँ को हुनुहुन्छ? उहाँलाई हाम्रो आत्माले जान्दछ— उहाँ हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ। साँई बाबा हुनुहुन्छ, रातलाई दिन बनाउनेवाला। आजकल साँई बाबा पनि अनेक निस्केका छन्। रातलाई दिन बनाउने साँई बाबा एकै हुनुहुन्छ। धेरै भोला हुनुहुन्छ। नाम नै हो भोलानाथ। भोली कन्याहरू, माताहरूमाथि ज्ञानको कलश राख्नुहुन्छ। उनीहरूलाई वर्सा दिएर विश्वको मालिक बनाउनहुन्छ। तिमीले आफ्नो बाबालाई सबैरे उठेर याद गर्दै गर तब एकदम बेडा पार हुन्छ। तिमीलाई एकदम विश्वको मालिक बनाइदिनु हुन्छ। मेहनत केही पनि दिनुहुन्न। यही धन्धा गरिराख। सबैलाई यही परिचय दिइराख। भन— रातलाई दिन बनाउनेवाला अथवा नर्कलाई स्वर्ग बनाउने बाबाले भन्नुहुन्छ— मलाई याद गन्धौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। सन्देश दिनु छ, पहिले पनि सबैलाई सन्देश दिइएको थियो। तिमीले सम्झाउन सक्छौ— भगवान् बाबा आउनु भएको छ वर्सा दिनको लागि। बेहदका बाबाले अवश्य स्वर्गको नै वर्सा दिनुहुन्छ। केवल बाबालाई याद गर्नु छ। भोला माताहरूको लागि कति सहज उपाय बताउनुहुन्छ। मीठी माताहरू एवं मीठी कन्याहरू। मीठा बच्चाहरूलाई अरू कुनै मेहनत दिन्न। केवल अरू सबैको संगत छोडिदेऊ, भक्तिमार्गमा तिमी यारेन्टी गर्दै आएका छौ हजुर आउनुभयो भने हामी हजुरका नै बन्नेछौं। मेरो त एक हजुर, दोस्रो न कोही। गिरधर गोपाल भन्छन् तर उहाँ त बाबा हुनुहुन्छ। उनीहरूले गोपाल कृष्णलाई बनाइदिएका छन्। वास्तवमा यी हुन् चैतन्य गाई, शिवबाबाले ज्ञानको पालना गर्नुहुन्छ। ज्ञान घाँस खुवाउनुहुन्छ। कृष्णको आत्मा पनि धेरै जन्मको अन्त्यमा छ। नाम रूप देश

काल हर जन्ममा फेरिरहन्छ। तिमी शूद्रबाट ब्राह्मण फेरि ब्राह्मणबाट देवता बन्छौ। यी राधा-कृष्णको वंशावली भन वा विष्णुको वंशावली भन। विष्णुको विजय माला वा राधा-कृष्णको विजय माला तिमी थियौ। फेरि चक्र लगाए त्यो बन्छौ। अहिले तिमी ब्राह्मण फेरि देवता बन्छौ। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार- सूर्यवंशी राजा-रानी प्रजा आदि सबै हुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— जति जो श्रीमतमा चल्छ। नम्बरवन श्रीमत मिल्छ— सबैरे-सबैरे उठेर साँई भोलेनाथ बाबालाई याद गर। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी आत्मा है नि, शरीर धारण गेरे पार्ट खेल्छौ। माथि तिमी आत्माहरू रहन्छौ। अहिले जान्दछौ— हाम्रो बाबा हामी आत्माहरूलाई पढाइरहनु भएको छ। कल्प कल्पको संगममा एकै पटक शिवबाबा अउनुहुन्छ। कल्पपछि नै तिमीलाई फेरि यो निश्चय गर्नुपर्छ— म आत्मा हुँ। बाबालाई याद गर्नु छ। जिन्नको उदाहरण दिन्छन् नि— भन्थ्यो मलाई काम देउ नत्र खाइदिन्छु। बाबा भन्नुहुन्छ— यदि मलाई याद गरेनौ भने जिन्नरूपी मायाले खान्छ। यस्तो पनि होइन— तिमीले सदैव याद गर्छौ। अहिले पुरुषार्थी है। यो हो सहज राजयोग र ज्ञान। स्वास्थ्य र सम्पत्ति दुवै मिल्छ। मनमनाभव, मध्याजी भव। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर, अनि वर्सालाई याद गर। पुग्यो, फेरि किन आफ्नो समय खेर फाल्छौ? आधाकल्प भक्तिमार्गमा समय व्यर्थ गुमायौ। आधाकल्प ब्रह्माको दिन, आधाकल्प ब्रह्माको रात। उनीहरूले फेरि लम्बा चौडा आयु दिएका छन्। कलियुगको यति हजार वर्ष, सत्ययुगको यति। फेरि आधा-आधा हुन सक्दैन। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— पहिले अव्यभिचारी भक्ति थियो, फेरि व्यभिचारी बन्यो। भूत पूजा अर्थात् ५ तत्त्वहरूको शरीरको पूजा पनि गर्न थाले। बाबाले देखेका छन्— गंगाको किनारमा गएर बस्छन्, आफ्नो पूजा गराउँछन्। साँई बाबा पनि भिन्न-भिन्न प्रकारका धेरै छन्। यहाँ बाबा त कति गुप्त हुनुहुन्छ। उहाँलाई तिम्रो दिलले चिनेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी आत्माहरूको बाबा हुँ, तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। उहाँ हुनुहुन्छ नै हेविनली गड फादर, अवश्य स्वर्ग नै स्थापना गर्नुहुन्छ। रावण आएर नर्क स्थापना गर्छ। यो समझ पनि तिमीलाई छ। मनुष्य त केवल भन्छन् मात्र। तर केही पनि बुझेका छैनन्। यो पनि भन्छन्— उल्टो वृक्ष हो। कल्प वृक्ष पनि भन्छन्। तर यसको आयु बताउन सक्दैनन्। वृक्षको आयु लाखौं वर्ष त हुन सक्दैन, असम्भव छ। बाबाले कति प्यारसँग बसेर सम्झाउनु हुन्छ। मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू। जस्तै लौकिक पिताले प्यारसँग बसेर सम्झाउनु हुन्छ नि— स्कुलमा जाऊ, यो गर। अहिले त तमोप्रधान छन्। जब रजोप्रधान हुन्छन् अनि टिचरले पनि राम्रो शिक्षा दिन्छन्। मम्मा बाबाले पनि राम्रो शिक्षा दिन्छन्। बच्चाहरूलाई सुखको लागि नै रच्छन्। भन्छन् एक बच्चा त अवश्य हुनुपर्छ। एक बच्चा मिल्यो फेरि भन्छन् एक बच्ची पनि अवश्य चाहिन्छ। नत्र लक्ष्मी आउँदिनन्। अहिले त के हालत छ, बच्चाहरूले त एकदम नाकमा दम गरिदिन्छन्। सत्ययुगमा यस्तो कुरा नै हुँदैन, स्वर्गको त के कुरा।

तिमी प्यारा बच्चाहरूले अहिले स्वर्गको बादशाही लिइरहेका छौ। तिमीलाई थाहा छ— मनुष्य त कति पत्थर बुद्धि बनेकाछन्। बाबालाई नै चिनेका छैनन्। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार चिनेका छन्। बाबालाई याद गर्न धेरै मेहनत छ। घरी-घरी बिर्सिन्छन्। आज तिमीले चिन्छौ फेरि भोलि यस्तो नभन— हामी बच्चा होइनौं। भन्छन्— तिमी त मानौं कपूत हौ। कपूतलाई पिताले कहिल्यै धन दिँदैनन्।

मनुष्यले भक्तिमा जति पनि जप तप तीर्थ आदि गर्छन्, त्यसबाट पतित नै बन्दै आएका छन्। भक्ति त धैरे गर्छन् फेरि पनि यस्तो हालत किन? भारतखण्डमा नै भक्ति अथाह हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जो पुरानो भक्त छन्, जसले सुरुदेखि शिवबाबाको पूजा गरेका छन्, उनै तल गिँदैं गिँदैं पतित बनेका छन्। वृक्षमा पनि हेर पहिले सूर्यवंशी चन्द्रवंशी फेरि भक्तिमार्ग देखाएका छन्। फेरि भक्तिको अन्त्य हुन्छ, अनि कालो हुन्छन्। दुनियाँ कालो आइरन एजड हुन्छ। ड्रामाको खेल हो। आधाकल्प ज्ञान, आधाकल्प भक्ति अवश्य चल्नु छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले ज्ञान लिन्छौ। सुबहको साँईले ज्ञान दिनुहुन्छ। दुनियाँमा त अनेक भिन्न-भिन्न साँईहरू छन्। तिमीले दुनियाँमा ठूला-ठूला देशहरूको चक्कर लगायौ, जाँच गन्यौ भने तिमीलाई हरेक स्थानमा किसिम-किसिमका भेटिन्छन्। भन्छन्— यहाँ त साक्षात् साँई बाबा हुनुहुन्छ, फलाना हो। सतगुरु हुन्छ नै सद्गतिको लागि। सतगुरुले तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। यो कसले सम्झाउनु हुन्छ? आत्माले भन्छ— बाबा हजुरले सत्य भन्नुहुन्छ। हामी हजुरको श्रीमतमा हजुरलाई याद गछौं। कल्प-कल्प हामीले हजुरलाई याद गरेर तिमीसँग वर्सा लिन्छौं। अनेक पटक हजुरबाट वर्सा लिएका हौं। अहिले फेरि लिइरहेका छौं। यो पनि याद गर— वास्तवमा हामी बाबाबाट वर्सा लिन्छौं। फेरि ५ हजार वर्षपछि यसैगरी गुमाउनेछौं फेरि हजुर आउनु हुन्छ, हामी वर्सा लिन्छौं। कति सहज कुरा छ। पुरानो घरमा रहेर नयाँ घर बनाइन्छ। समय त लाग्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबाले नयाँ घर बनाइरहनु भएको छ। पुरानो घरसँग अब बुद्धियोग तोड्नु छ। नयाँ घर हो सत्ययुग। वहाँ गएर हामीले राज्य गछौं। त्यो बेहदको नयाँ घर, अहिले यो सारा दुनियाँ हो बेहदको पुरानो घर। यसबाट तिम्रो वैराग्य छ, बेहदको। पुरानो कलियुगी फोहोरी सम्बन्धबाट निक्लेर अहिले हामी सत्ययुगी सुन्दर सम्बन्धको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। त्यसैले पुरुषार्थ पनि राम्रो गर्नुपर्छ। परमपिता परमात्मासँग आत्माहरूको कति लव हुनुपर्छ। सबैसँग लव हटाएर एकसँग लव हुनुपर्छ। सबै द्रौपदीहरूले पुकार्छन्— नंगन हुनबाट बचाउनुहोस्। धेरै अत्याचार गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यति पाप गर्छन् तब नै पापको घडा भरिन्छ अनि विनाश हुन्छ। यो पनि ड्रामा अनुसार ती जनावर पंक्षी आदि जे जति छन् उनीहरूको पनि पार्ट छ। आज जे भयो, त्यो कल्प पहिले भएको थियो। एक अखबारमा लेख्छन्— १०० वर्ष भित्र जे भएको थियो... त्यो त सहज छ। उनीहरूको पासमा इतिहास रहन्छ। मुख्य-मुख्य कुरा लेख्छन्। तिमीले पनि लेख्न सक्छौ— हुबहु ५ हजार वर्ष पहिले के भएको थियो। अखबारहरूमा त धेरै कुरा पढ्छन् नि। बुझाउनु पनि पर्छ— ५ हजार वर्ष पहिले के भएको थियो। दुनियाँमा जे जति भएको छ, भन— ५ हजार वर्ष पहिले यो सबै भएको थियो। मुखबाट भन्छन्— पहिले स्वर्ग थियो, तिमीले सिद्ध गरेर बताउँछौ। भन, अहिले त्यही विश्व कंगाल छ। यो लडाई कुनै नयाँ होइन। कल्प-कल्प लागिरहन्छ। तर तिम्रो कुरालाई कसैले मान्दैनन्। हो, कुनै न कुनै निस्कन्छन्, जसले बुझेछन्— यो कुरा त ठीक हो। यो पनि सम्झन्छन्— मृत्यु सामुन्ने खडा छ। कोही छ, जसले नचाहेर पनि यो बम आदि बनाउने प्रेरणा दिइरहन्छ। बिचराहरू बिल्कुल अन्धकारमा छन्। केही पनि थाहा छैन। जे आयो त्यो भनिदिन्छन्। आफूलाई धेरै बुद्धिमान् सम्झन्छन्। तिमीलाई थाहा छ— यो सबै विनाश हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— हाहाकारपछि फेरि जय-जयकार हुनु छ। फेरि त भगवान्‌लाई नै याद गर्नेछन्। जो

जसको ईष्ट छ, उनलाई नै याद गर्छन्। भगवान्‌लाई त चिनेकै छैनन्। तिमीले त चिनेका छौ— भगवान् एक बिन्दु हुनुहुन्छ। कति सानो बिन्दु, कति आश्र्य छ। तिमीले त भन्दैनौ— उहाँ यति ठूलो लिंग हुनुहुन्छ। तिमीले भन्छौ— स्टार हुनुहुन्छ। आत्मा पनि स्टार हो। उसमा ८४ जन्मको पार्ट भरिएको छ। कति सूक्ष्म कुरा छ। फट्ट कसैलाई सबै कुरा बताइँदैन। पहिला सुरुमा त बुझाउनु छ— बाबालाई याद गयौं भने वर्सा मिल्छ। कति महीन कुरा छन्, त्यसैले त भनिन्छ-आज तिमीलाई गहन कुरा सुनाउँछु। कस्तो-कस्तो युक्तिले सम्झाइरहन्छु। हेर बाबाले राती प्रश्न सोध्नु भएको थियो— विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा निकिलन कति समय लाग्छ फेरि ब्रह्माबाट विष्णुलाई निकिलन कति समय लाग्छ? हिजो हामी कति अज्ञानी थियौं, आज कति नलेजफुल छौं। कति अद्भुत कुरा छन्। समझदार पनि नम्बरवार बन्छन्।

तिमी बच्चाहरूले टेपद्वारा पनि बाबाको मुरली सुन्छौ। बच्चाहरूले चाहन्छन्— टेपद्वारा हामी अक्षर बाई अक्षर सुनौं। जसलाई सोख छ, पैसावाला छ, उदारचित छ भने अरूको पनि कल्याण गर्छ। यस समय जुन दान गर्छन्, त्यसको नै पुण्य बन्छ। बाँकी कलियुगमा जुन दान-पुण्य गर्छन्, त्यसबाट त पाप आत्मा नै बन्छन्। हाम्रो बाबा साँई कति भोलानाथ फराकदिल हुनुहुन्छ। तिमी पनि फराकदिल बन्नुपर्छ। यज्ञमा दधीची ऋषि जस्तै हड्डी दिनुपर्छ। बाबा भनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी विश्वकै सबैभन्दा भाग्यवान आत्मा हौ, जसले बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) एक बाबासँग सच्चा-सच्चा लभ राख्नु छ। कलियुगी पतित सम्बन्धबाट बुद्धियोग हटाउनु छ। यस पुरानो दुनियाँबाट बेहदको वैरागी बन्नु छ।
- २) हामी सारा विश्वका भाग्यशाली बच्चाहरू हौं, जसले बाबासँग वर्सा लिन्छन्— यसै नशामा रहनु छ। फराकदिल बन्नु छ।

वरदानः— परख शक्तिद्वारा कुसंगत वा व्यर्थ संगतबाट बच्ने शक्तिशाली आत्मा भव

कैयौं बच्चाहरू कुसंगत वा नराम्रो संगतबाट बच्छन् तर व्यर्थ संगतबाट प्रभावित हुन पुग्छन् किनकि व्यर्थ कुरा रमणिक र बाहिरबाट आकर्षण गर्नेवाला हुन्छ। त्यसैले बापदादाको शिक्षा छ न व्यर्थ सुन, न व्यर्थ बोल, न व्यर्थ गर, न व्यर्थ हेर, न व्यर्थ सोच। यस्तो शक्तिशाली बन, बाबा बाहेक अरू कुनै पनि संगतको रंगले प्रभावित नगरोस्। परख शक्तिद्वारा खराब वा व्यर्थ संगतलाई पहिले नै चिनेर परिवर्तन गर, तब भनिन्छ शक्तिशाली आत्मा।

स्लोगनः— सदा हल्कापनको अनुभव गर्नको लागि बालक र मालिकपनको सन्तुलन राख।